

Arrest

nr. 268 348 van 15 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Gijzelaarsstraat 21
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. ELMOUDEN, die *loco* advocaat A. ALENKIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Belarussisch staatsburger van Witrussische origine, geboren in 1988 en afkomstig uit de stad X. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 16 augustus 2011. U haalde toen aan dat u samen met uw vrouw, K. T. (...) (o.v. (...)), op 27 juli 2011 in Minsk aan een betoging had deelgenomen, waarbij jullie beiden werden aangehouden, een nacht werden vastgehouden en pas de volgende ochtend werden vrijgelaten, nadat jullie beloofd hadden een geldsom te zullen overmaken aan de politie. Jullie werden na jullie terugkeer in Grodno opgeroepen bij de politie in Grodno, waar jullie het geldbedrag overhandigden en jullie paspoorten werden ingehouden

opdat jullie geen stommiteiten zouden begaan, zo werd u gezegd. In het kader van uw eerste verzoek nam ik op 26 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er niet in geslaagd was uw asielrelaas aannemelijk te maken. U diende beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het CGVS bevestigde bij arrest van 8 november 2012. U tekende geen cassatieberoep aan. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 24 september 2020 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U beschikt nog steeds niet over een verblijfsvergunning in België en riskeert hierdoor teruggestuurd te worden naar uw land, waar uw vrijheid en leven in gevaar zouden zijn. Na jullie vertrek uit Belarus in de zomer van 2011 kreeg u nog meerdere oproepingen en kwam de wijkagent geregeld op uw domicilieadres langs om te achterhalen waarheen u vertrokken was.

U volgt de politieke situatie in uw land op de voet. U heeft vooral de verkiezingen van 2020 goed gevolgd. President Loekasjenko ruimde zijn tegenstanders gewoon uit de weg en stuurde twee van hen zelfs naar de gevangenis. U laat niet na uw mening hierover te uiten op sociale media, met name op Facebook. Dit is uw manier om aan het protest in uw land deel te nemen. Op een gegeven moment zag u op Facebook een petitie voor het ontslag van Loekasjenko. U tekende deze petitie en repostte dit bericht, waardoor het leek of u dit bericht had opgesteld en u opriep tot het ontslag van de president. De KGB ondernam hierop actie. Eind augustus 2020 werd u via WhatsApp gebeld door een medewerker van de ordediensten die zich niet voorstelde en die u uitschold en bedreigde omwille van uw post op Facebook. Hij zei dat u zich niet veilig moest wanen in België. Hij voegde hieraan toe dat u voor uw berichten op Facebook tot drie jaar gevangenisstraf riskeerde. Hij dreigde er ook mee dat ze uw vrouw zouden aanranden in uw bijzijn. Uw vader en zus namen op 13 augustus 2020 deel aan een algemene staking die doorging in het bedrijf waar ze werkten. De dag voordien had uw zus deelgenomen aan een vreedzaam protest in de stad Grodno. Zowel uw vader als uw zus werd bij de politie opgeroepen en ondervraagd. De agent in kwestie gedroeg zich heel grof tegenover uw vader en zei dat hij wist dat u en uw vrouw in België zaten, waar jullie agitatie voeren tegen de president en hiervoor opsluiting riskeren. Uw zus, die tijdens haar verhoor ook brutaal bejegend werd, kreeg een boete opgelegd wegens haar deelname aan de betoging en werd bedreigd met opsluiting. Zolang Loekasjenko in uw land aan de macht is, zult u uw stem op de sociale media laten horen.

Ter staving van uw tweede verzoek legde u volgende documenten voor: kopies van 4 bladzijden uit uw verstreken Belarussisch paspoort en het paspoort van uw vrouw, uw huwelijksakte, een kopie van uw militair boekje met bijlage, uw in Oostende uitgereikt rijbewijs en dat van uw vrouw, oproepingsbrieven op naam van uw vrouw en uzelf om op 13 oktober 2014 bij de ROVD in de stad Soligorsk te verschijnen, oproepingsbrieven op naam van uw vader, uw zus, uw vrouw en uzelf om op diverse data in augustus en eind november 2020 bij de politie in Grodno te verschijnen, een kennisgeving over het feit dat op 25 augustus 2020 een gerechtelijk onderzoek tegen u is gestart, een kennisgeving over het feit dat een gerechtelijk onderzoek is gestart tegen uw zus, een artikel van Interfaks over betogingen in Belarus op 27 juli 2011, internetartikels over de algemene staking op 13 augustus 2020, over de vervolging van betogers, over toezicht op gebruikers van sociale media, over wat een Nederlandse journaliste tijdens protesten in Minsk op de dag van de presidentsverkiezingen van 9 augustus 2020 overkwam en een aantal kopies van uw facebookaccount.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat het CGVS uw eerste beschermingsverzoek heeft afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er niet in geslaagd was om een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Er werd namelijk vastgesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan uw deelname aan de betoging in Minsk van 27 juli 2011 en de problemen die u hierdoor

met uw autoriteiten zou hebben gekend omdat uw verklaringen over het verloop van de betoging strijdig waren met de informatie waarover het CGVS beschikt. Verder waren uw verklaringen over uw Belarussisch paspoort en het Schengenvisum dat u op 13 juli 2011 aanvroeg, precies twee weken voor de betoging waaraan u verklaarde te hebben deelgenomen en die het startschot van uw beweerdde problemen inluidde, tegenstrijdig met de informatie waar het CGVS over beschikt. Na confrontatie met deze informatie bleef u volharden in uw leugenachtige verklaringen, waaruit bleek dat u de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden. Ten slotte werd geen geloof gehecht aan uw verklaringen over uw clandestiene uitreis uit uw land, waardoor het vermoeden ontstond dat u uw Belarussisch paspoort, waarvan u verklaarde dat het op 3 augustus 2011 werd ingehouden door een majoor van de ROVD bij wie u werd opgeroepen in de nasleep van uw deelname aan de betoging op 27 juli 2011 in Minsk, bewust achterhield voor de Belgische asielinstanties om informatie over het door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken was, verborgen te houden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing en weigerde u in navolging van het CGVS de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Er is echter niet zo'n nieuw element aanwezig in uw geval.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat u en uw echtgenote nog een aantal oproepingen ontvingen die verband hielden met jullie deelname aan een betoging in Minsk op 27 juli 2011, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt en stukken voorlegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Concreet stelde u dat u na uw vertrek uit uw land nog een aantal oproepingen kreeg die verband hielden met uw deelname aan een betoging in Minsk op 27 juli 2011. U raakte er verschillende kwijt en legt één op uw naam en één op naam van uw vrouw voor. Deze stukken zijn niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de eerdere vastgestelde gebrekkige aannemelijkheid van uw asielrelaas.

Aangaande deze convocaties waarbij zowel u als uw vrouw in oktober 2014 bij de ROVD van de stad Soligorsk werd opgeroepen, kan nog het volgende worden opgemerkt. In beide convocaties, waarvan één aan uzelf (doc. 7 in groene map) en één aan uw vrouw (doc. 8 in groene map) is gericht, staat dat u zich op 13 oktober 2014 bij de ROVD van de stad Soligorsk moet melden op het adres Kozlovstraat 64. Op de hiertoe voorziene plaats waar het adres van de bestemming, uw adres dus, moet worden ingevuld, staat echter eveneens het adres van de ROVD vermeld, namelijk Kozlovstraat 64 in de stad Soligorsk. Uw adres ontbreekt met andere woorden op beide oproepingsbrieven. De vraag rijst bovendien waarom u zich bij de politie in de stad Soligorsk zou moeten melden, waar u volgens uw verklaringen nog nooit geweest bent (CGVS, p. 9, CGVS vrouw, p. 9-10). Op de plaats waar de hoedanigheid moet worden ingevuld van de persoon die wordt opgeroepen en waar tussen twee haakjes bij wijze van voorbeeld getuige, slachtoffer, beschuldigde... staat, staat merkwaardig genoeg (met de hand) geschreven Voor het opmaken van een administratief proces-verbaal. U verklaarde zich niet te herinneren in welke hoedanigheid u toen werd opgeroepen (CGVS, p. 8). Ten slotte is de handtekening van de persoon die onderaan beide convocaties staat, ene S.V. S. (...), verschillend op beide convocaties (cf. richting die de laatste letter uitgaat). Deze vormelijke gebreken, waarvan het ontbreken van uw adres het meest in het oog springt, doen vermoeden dat het hier om gefabriceerde stukken gaat. Tekenend hierbij is dat u verklaarde dat u niet weet hoe deze convocaties precies tot bij uw schoonmoeder geraakt zijn; ofwel bracht de wijkagent ze tijdens een van zijn bezoeken ofwel heeft uw schoonmoeder ze met de post ontvangen (CGVS, p. 8) en dat uw vrouw verklaarde dat deze convocatie voor haar met de post was toegekomen (CGVS, p. 8), terwijl uw postadres of domicilieadres zoals hierboven vermeld op beide convocaties ontbreekt. Het is overigens opmerkelijk dat uw vrouw, die aangaf erg verontrust te zijn toen ze deze convocaties van haar moeder in 2015 in handen kreeg, zo goed als niets over de inhoud kon zeggen van deze bewijsstukken die jullie nochtans ter staving van uw tweede verzoek voorlegden. Zo wist ze niet aan wie de convocatie gericht was, noch waarom ze toen werd opgeroepen, noch waar ze zich moest melden, noch bij wie ze zich op welk ogenblik moest melden (CGVS vrouw, p. 8-9, 17). Uit hetgeen hierboven staat blijkt dat aan deze convocaties geen enkele bewijswaarde kan worden verleend.

U verklaarde deze convocaties die dateren van oktober 2014 te hebben ontvangen van uw schoonmoeder die u in België kwam opzoeken. Met deze convocaties wil u aantonen dat uw autoriteiten na uw vertrek uit uw land in augustus 2011 nog steeds langskwamen op uw domicilieadres en naar u op zoek waren omwille van de problemen die u kende als gevolg van uw deelname aan een betoging in Minsk op 27 juli 2011. U voegde hieraan toe dat u toen mogelijk ook opgeroepen werd omdat u vermoedelijk ooit werd afgeluisterd terwijl u zich met vrienden aan de telefoon negatief uitliet over Loekasjenko (CGVS, p. 8-9). U herinnert zich niet precies wanneer uw schoonmoeder u die convocatie bracht, maar volgens uw vrouw was dat in 2015 (CGVS, p. 10 en CGVS vrouw, p. 8, 17). Toen u gevraagd werd of u er toen niet aan dacht opnieuw asiel aan te vragen, zei u dat dat niet het geval was. U besloot pas opnieuw asiel te vragen nadat jullie concreet op de hoogte kwamen van de dreigementen en de strafzaak die tegen u liep (CGVS, p. 10). Uw vrouw verklaarde dat ze erg verontrust was toen haar moeder haar de convocaties op uw beider naam gaf, maar dat jullie een regularisatieprocedure hadden lopen en via die weg papieren hoopten te krijgen (CGVS, p. 17). Het feit dat u, die aangaf niet verrast te zijn door de convocaties uit 2014 aangezien de autoriteiten nog heel lang op uw domicilie langskwamen om te achterhalen waar u naartoe was, tot na de verkiezingen van 9 augustus 2020 en de nasleep ervan wachtten om een tweede verzoek in te dienen, tast de geloofwaardigheid van het asielrelaas dat u aflegde in het kader van uw eerste verzoek nog verder aan en ondermijnt jullie verklaringen dat jullie na jullie vertrek nog steeds vervolgd werden door uw autoriteiten (CGVS, p. 8 en Verklaring VV vrouw, nr. 18).

Aangezien vaststaat dat u in het kader van uw vorig verzoek de Belgische asielinstanties bewust heeft willen misleiden door het achterhouden van uw paspoort en dat van uw vrouw, dat volgens uw toenmalige verklaringen zou ingehouden zijn door de ROVD van Grodno, alsook door het verzwijgen van informatie over het door u verkregen visum waarmee u naar België reisde en uw legale uitreis uit uw land (CGVS, p. 3-4, CGVS 1e VIB, p. 3), kan worden verwacht dat u in het kader van onderhavig verzoek volledig open kaart zou spelen en geen informatie meer zou achterhouden. U blijft hier echter opnieuw in gebreke. Toen u gevraagd werd naar uw verstreken Belarussisch paspoort, dat u in het kader van uw vorig verzoek had achtergehouden en waarvan u in het kader van onderhavig verzoek slechts een kopie van vier bladzijden voorlegde, zei u dat u het met een vriendin van uw vrouw die naar Belarus reisde had meegegeven in de hoop ze te laten vervangen door nieuwe paspoorten. U verkreeg sindsdien echter geen nieuw paspoort (CGVS, p. 7). Bij de registratie van uw tweede verzoek om internationale bescherming door de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde zowel u als uw vrouw dat u een nieuw paspoort had aangevraagd in Belarus. Het feit dat u beiden, zij het via een tussenpersoon, zich in 2020 kenbaar maakten bij uw autoriteiten in uw land door er een nieuw paspoort aan te vragen, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zouden uw autoriteiten sinds uw vertrek in de zomer van 2011 blijvend naar u op zoek zijn geweest compleet aan (Verklaring VV, nr. 18 en CGVS, p. 8, Verklaring VV vrouw, nr. 18).

Voor zover zou worden aangenomen dat jullie op heden niet in het bezit zouden zijn van jullie originele paspoorten, kan redelijkerwijs worden verwacht dat jullie minstens een kopie zouden behouden van deze documenten. Het feit dat u uw verstreken paspoort of alle bladzijden hieruit nog steeds niet voorlegde, wijst erop dat u nog steeds informatie voor de Belgische asielinstanties wenst achter te houden, zoals een mogelijke terugkeer naar Belarus of de datum van afgifte van uw Duits Schengenvisum dat u op 13 juli 2011 had aangevraagd en dat u mogelijk twee weken later, op 27 juli 2011, op de dag dat u in Minsk aan een betoging verklaarde te hebben deelgenomen, verkreeg. Uw algehele geloofwaardigheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Daarnaast haalt u in het kader van onderhavig verzoek aan dat u op heden evenzeer door de Wit-Russische autoriteiten wordt gevisieerd omwille van uw activisme op sociale media. U verklaarde meer bepaald dat u de politiek in uw land op de voet volgt en dat dat vooral zo is sinds de verkiezingen van augustus 2020 waarvan de resultaten overduidelijk vervalst werden (Verklaring VV, nr. 16). U uitte uw ongenoegen via de sociale media en dan vooral via Facebook. Nadat u op Facebook een petitie zag waarin het ontslag van Loekasjenko geëist werd, besloot u deze te tekenen en te reposten, waardoor het leek alsof u de petitie had opgestart. Hierna kreeg u problemen met vermoedelijk de KGB, die u via WhatsApp belde en bedreigde. Echter moet worden opgemerkt dat u ook op dit vlak niet aannemelijk heeft gemaakt dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw beweerde activisme uitermate beperkt is gebleken, waarbij het geenszins vaststaat dat u daadwerkelijk in het oog bent gesprongen bij de autoriteiten, laat staan dat zij de moeite zouden nemen om u op basis van uw aangekaarte activisme te gaan vervolgen.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat uw activisme zich in essentie beperkt tot het actief zijn op Facebook. U verklaarde er het nieuws te lezen, met mensen te communiceren en posts te zetten (CGVS, p. 14). U bent lid van een aantal Facebook groepen zoals 'Russkie v Belgii' (Russen in België), 'Pravoslavnye smeiyutsya' ('Orthodox smile'), een groep die niet speciaal met politiek te maken heeft en een groep

over de aankoop van auto's in België (CGVS, p. 14). Nu blijkt uit een raadpleging van uw Facebook account op de dag van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 10 februari 2021 dat u zes dagen voordien, namelijk op 4 februari 2021, voor het laatst actief was op uw account, toen u uw achtergrondfoto aanpaste. De keer voordien was u actief op 21 augustus 2020, toen u het opschrift 'Free Belarus' toevoegde onderaan uw profielfoto. In de vijf en een halve maanden tussen 21 augustus 2020 en 4 februari 2021 postte u niets. Uit de pagina's die u van uw Facebook account voorlegde (doc. 18 in groene map) blijkt bovendien dat uw activiteiten eerder beperkt zijn en zich concentreren rond het delen van bepaalde nieuwsberichten die u ontving en het delen van YouTube filmpjes, met name in de dagen die volgden op de verkiezingen van 9 augustus 2020. Dit wordt bevestigd door uw verklaring dat 'het bijna allemaal posts zijn die ik verstuurd heb in augustus 2020'(verklaring VV, nr. 18). Uit uw account blijkt verder dat u 118 vrienden heeft, waardoor u niet bepaald als een influencer die een groot bereik heeft zou kunnen doorgaan. De petitie van Change.Org die u de problemen zou hebben bezorgd met (vermoedelijk) de KGB van uw land, deelde u op 12 augustus 2020. Er moet echter worden opgemerkt dat deze petitie intussen bijna 300.000 handtekeningen verzamelde. Dat men, gelet op voorgaande context, u zou gaan aanschouwen als de oprichter ervan kan dan ook worden betwijfeld. Nergens komt in de informatie beschikbaar in uw dossier enige indicatie in die zin naar boven. Aan uw verklaringen dat u door het delen van deze petitie in het vizier van de KGB van Belarus zou zijn gekomen, die u via WhatsApp op uw Belgisch gsm-nummer wist te bereiken, kan om onderstaande redenen bovendien geen geloof worden gehecht.

Aangaande de telefoon(s) die u via WhatsApp zou hebben gekregen van vermoedelijk een medewerker van de KGB die u bedreigde, kon u het CGVS geen begin van bewijs voorleggen. Nochtans zou dit telefoongesprek te zien moeten zijn via de lijst van oproepen die u kreeg via WhatsApp. Toen u gevraagd werd op welke dag u de dreigtelefoon kreeg, zei u zich niet te herinneren op welke dag dat was, al was dat eind augustus 2020 (CGVS, p. 15). Ook deze datum zou u via uw lijst van oproepen kunnen achterhalen. Toen u gevraagd werd of u het nummer kon zien van de beller die u bedreigde, zei u dat u dat niet kon zien en er verborgen nummer stond. Toen u hierop gevraagd werd of u kon zien van waar die persoon u belde, zei u dat u zich dat niet precies herinnerde. U voegde hieraan toe dat u niet eens gekeken hebt, u de telefoon opnam en de beller begon te spreken (CGVS, p. 16). Aangezien dit telefoongesprek en de dreigementen die toen geuit werden een dergelijke impact hadden op u en u hierdoor besloot een tweede verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u er alles aan zou hebben gedaan om te achterhalen wie u belde, van welk nummer en vanuit welke locatie hij u belde.

Aangaande deze ene dreigtelefoon die u eind augustus 2020 kreeg, stemmen uw verklaringen en die van uw vrouw daarenboven niet geheel overeen. U zei dat u op een dag een dreigtelefoon kreeg, aflegde toen het u teveel werd, hierna onmiddellijk opnieuw gebeld werd, maar toen de telefoon niet meer opnam. Nadien heeft deze persoon u niet meer gebeld (CGVS, p. 16). Toen uw vrouw gevraagd werd hoe vaak u dreig telefoons kreeg, zei ze: 'Ik weet enkele'. Toen haar hierop gevraagd werd van hoeveel dreig telefoons ze op de hoogte was, zei ze : 'Aantal weet ik niet'. Gevraagd of dat één keer gebeurd was of verschillende keren, zei ze : 'Enkele keren'. Gevraagd of dat op één dag gebeurde of met onderbrekingen op verschillende dagen, antwoordde ze : 'op verschillende dagen'. Toen haar gevraagd werd gedurende welke periode u deze oproepen kreeg, zei ze : 'ik kan die vraag niet beantwoorden, omdat mijn man mijn zenuwen wil sparen. Misschien wordt hij elke dag gebeld, maar hij probeert mij te sparen'. Even later zei ze dat ze weet heeft van één telefoontje van één persoon en dat ze over anderen niet weet (CGVS vrouw, p. 15-16). De opeenvolgende weinig consistente verklaringen van uw vrouw tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de dreigtelefoon die u verklaarde te hebben gekregen, in ernstige mate aan. Ook al zou uw vrouw last hebben van haar zenuwen, is het niet aannemelijk dat u uw vrouw niet op de hoogte zou hebben gebracht van het exacte aantal dreig telefoons of dat zij dermate volatiele verklaringen aflegt ter zake, zeker gezien dit hét element is dat u deed besluiten dat uw leven in uw land in gevaar is en u hierop besloot opnieuw asiel te vragen in België.

Met het artikel 'KGB volgt Witrusen op sociale media' verschenen op de website van Deutsche Welle op 06/06/2011 (doc. 21 in groene map) wil u aantonen dat de Belarussische autoriteiten toezicht houden op burgers die actief zijn op sociale media. Dit is volgens uw vrouw een rechtstreeks bewijs dat u in geval van terugkeer gevaar loopt. Elke Witrus die iets liket, post of doet staat onder controle van de KGB (CGVS vrouw, p. 12-13). In dit artikel uit 2011 is echter sprake van repressie jegens de beheerders van oppositie 'communities' (groepen) op het sociale netwerk VKontakte en jegens een bekende blogger; mensen die dus een veel uitgesprokener profiel hebben dan u. Het artikel verschenen op Belsat (doc. 23 in groene map) getiteld 'Boete van 600 voor een repost Belarus land van extremisten' dd 14/09/2020 gaat over een gebruiker van de sociale netwerksite VKontakte tegen wie een strafzaak geopend werd omwille van een muziekclip die hij gepost had en die door de autoriteiten in maart 2020, tien jaar nadat de clip uitkwam, ineens als pornografisch werd aanzien. Het artikel vermeldt andere gevallen van

gebruikers die boetes kregen wegens het posten van materiaal dat als pornografisch of extremistisch beschouwd wordt. Vooral bloggers met veel volgers moeten op hun hoede zijn. Hoewel ook de inhoud van dit artikel niet in twijfel wordt getrokken, blijkt uit uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten niet dat u op sociale media een opvallend profiel heeft, noch dat u een grote aanhang; lees veel volgers heeft (cf. supra) waardoor u in de ogen van uw autoriteiten een potentiële bedreiging zou vormen.

U verklaarde dat u omwille van uw politiek activisme in België, dat zich dus beperkt tot uw sporadische activiteiten op Facebook, vreest om in geval van terugkeer meteen gearresteerd en opgesloten te worden in de gevangenis omwille van alles wat u ooit tegen Loekasjenko en de overheid heeft gepubliceerd. Ook al is de huidige situatie in uw land voor opposanten van het regime problematisch en volatiel, bent u ertoe gehouden om uw vrees te individualiseren en concreet aan te tonen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat uw politieke inzet niet diepgeworteld is en eerder van opportunisme getuigt [u gaf aan vooral de verkiezingscampagnes en verkiezingen van 2020 goed gevolgd te hebben – Verklaring VV, nr. 16]. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, die al sinds de zomer van 2011 niet meer in Belarus bent geweest, bij terugkeer naar uw land in het vizier van uw autoriteiten zal komen.

Dat uw politieke engagement niet diepgeworteld is, wordt overigens bevestigd door uw beperkte kennis over de politiek in uw land. Zo weet u niet wanneer de laatste parlementsverkiezingen plaatsvonden in uw land (CGVS, p. 18). Uit informatie die aan uw dossier is toegevoegd blijkt dat deze in november 2019 doorgingen. U weet niet wie premier was in uw land toen u Belarus verliet noch wie nu premier is (CGVS, p. 17-18). U kent geen namen van oppositiepartijen in uw land en verklaarde dat die er ook niet echt geweest zijn, maar weet wel dat er op dit moment een coördinatieraad is als alternatief voor het huidige regime (CGVS, p. 18). U, noch uw vrouw waren ooit lid van een politieke partij in uw land (Verklaring VV, nr. 17). U nam in België niet deel aan acties over wat er gaande is in uw land en weet niet van het bestaan van organisaties van Witrussische opposanten in België, laat staan van verenigingen van personen uit Belarus (CGVS, p. 19).

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat de nieuwe elementen die u ter staving van onderhavig verzoek aanbracht de kans dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming niet aanzienlijk kunnen vergroten.

Op basis van de reeds eerder in deze beslissing aangehaalde argumentatie (inzake de door u voorgelegde convocaties), kan worden aangenomen dat u er niet voor terugdeinst om documenten voor te leggen waarvan de authenticiteit kan worden betwijfeld. In die optiek moeten ook de resterende documenten die door u werden voorgelegd met het nodige voorbehoud worden benaderd.

De convocaties op uw naam, die van uw vrouw, uw vader en zus waarin staat dat jullie allen op verschillende data tussen 17 en 20 augustus 2020 en u ook nog op 30 november 2020 werden opgeroepen bij de ROVD van Grodno 'als persoon tegen wie een administratieve procedure loopt, om kennis te nemen van het controlemateriaal en een administratief proces-verbaal tegen U op te stellen' sic (doc. 9 tot en met 13 in groene map), kunnen de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming dan ook niet aanzienlijk vergroten. Hetzelfde geldt voor de kennisgeving over het starten van een strafzaak jegens uw zus en uzelf (doc. 14 en 15 in groene map). Documenten kunnen geloofwaardige verklaringen ondersteunen, maar vermogen op zichzelf niet een relaas geloofwaardig te maken. Het is overigens opvallend dat u, die in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde de convocaties die u had gekregen om geld te betalen bij de ROVD van Grodno niet te kunnen voorleggen omdat u ze bij de politie die u had opgeroepen had moeten afgeven (CGVS 1e VIB, p. 10), in het kader van onderhavig verzoek wel de convocaties wist voor te leggen die nota bene voor uw vader en uw zus zouden zijn toegekomen, hoewel zij beiden volgens uw verklaringen op de aan hen gerichte oproepingen waren ingegaan. Uw uitleg dat ze op de één of andere manier de convocaties hebben kunnen houden (CGVS, p. 11), kan niet overtuigen. Het is voorts opmerkelijk dat u zich niet precies herinnerde in welke hoedanigheid u volgens deze laatste oproepingsbrieven werd opgeroepen. Uw uitleg dat u sowieso niet naar daar kan gaan, biedt geen verschoningsgrond voor uw onwetendheid op dit vlak (CGVS, p. 10). Aangezien u aangaf dat u in België gebeld en bedreigd werd door wellicht een medewerker van de KGB uit uw land en er een strafzaak tegen u werd geopend, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u interesse zou hebben voor de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen. De reeds voorgedrukte hoedanigheid waarin jullie allen volgens deze oproepingsbrieven gericht aan uzelf, uw vrouw, uw vader en uw zus worden opgeroepen, namelijk 'als persoon tegen wie een administratieve procedure loopt, om kennis te nemen van het controlemateriaal en een administratief proces-verbaal tegen U op te stellen' sic doet trouwens de wenkbrauwen fronsen, zeker gezien u verklaarde dat er op 30 november 2020, datum van de laatste oproeping op uw naam die u voorlegde, reeds een strafzaak tegen u werd geopend.

Aangaande de strafzaak tegen u kon u niet zeggen door wie deze geopend werd (CGVS, p. 11, 20). U herinnert zich evenmin op basis van welk artikel uit het Strafwetboek u in beschuldiging wordt gesteld

(CGVS, p. 12). U gaf aan niet zo onderlegd te zijn in juridische kwesties en het document slechts één keer te hebben gelezen (CGVS, p. 11). U wist wel dat het iets te maken had met oppositieactiviteiten of anti-regeringsactiviteiten (CGVS, p. 12). Hoewel de wijkagent nog geregeld op uw domicilieadres komt, wist u voorts niet hoe het met de strafzaak die tegen u geopend zou zijn op 25/08/2020 momenteel staat (CGVS, p. 13). Toen uw vrouw gevraagd werd wat voor zaak tegen u aanhangig werd gemaakt, antwoordde ze : 'Ik heb het niet gelezen omdat ik die taal ook niet begreep' (CGVS vrouw, p. 18). Aangezien de strafzaak die tegen u zou zijn gestart een van de kernelementen is die u ter staving van onderhavig verzoek aanhaalde, is het merkwaardig dat u dit document slechts één keer zou hebben gelezen en niet de moeite zou hebben gedaan om te achterhalen waar het artikel uit de strafwet waarvan u wordt beschuldigd precies voor staat. Het is eveneens niet aannemelijk dat uw vrouw, die hoogopgeleid is, niet eens de moeite zou hebben genomen om de korte kennisgeving hierover te lezen (doc. 14 in groene map). Jullie gebrekkige kennis over een sleutelement uit het relaas dat u in het kader van onderhavig verzoek naar voren bracht, is niet aannemelijk en kan de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming geenszins (aanzienlijk) vergroten, wel integendeel. De overige documenten die u ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming voorlegde kunnen de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin verhogen. De kopies van een aantal bladzijden uit uw paspoort en dat van uw vrouw, jullie huwelijksakte en uw militair boekje met bijlage bevatten uw identiteitsgegevens die niet ter discussie staan. Jullie in Oostende uitgereikte rijbewijzen tonen aan dat jullie in België een voertuig mogen besturen, wat evenmin in twijfel wordt getrokken. Met het artikel van Interfaks dd 27/07/2011 getiteld 'In enkele steden in Belarus vonden avondlijke stille protestacties plaats, er zijn arrestaties' (doc. 19 in groene map) wil uw vrouw aantonen dat er die dag wel degelijk arrestaties plaatsvonden, want in de beslissing die ik nam in het kader van uw eerste verzoek stond volgens haar dat er geen informatie was die bevestigde dat er toen arrestaties plaatsvonden (CGVS vrouw, p. 12). In het artikel van Interfaks waar kort bericht wordt over acties in verschillende steden in Belarus op 27/07/2011, staat enkel 'woensdag verliep ook in Minsk niet zonder aanhoudingen'. Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat er die dag arrestaties plaatsvonden tijdens een betoging op het Komarovskiplein in Minsk, zoals u verklaarde in het kader van uw eerste verzoek. In het artikel van de Nederlandse NRC journaliste Emilie Van Oeteren dd 19/08/2020 brengt ze verslag uit van wat haar overkwam toen ze op de avond van 9 augustus 2020 een protestbetoging bijwoonde in Minsk en hoe de ordehandhavers de betogers toen brutaal aanpakten, wat niet in twijfel wordt getrokken. Dit artikel gaat echter niet over u. Met de artikels 'In Belarus staken de fabrieken: hier de lijst' (doc. 16 in groene map) en 'Stakingen gaan door in heel Belarus' (doc. 17 in groene map) wil u bewijzen dat er in verschillende bedrijven in het land, waaronder dat waar uw vader vroeger en uw zus nu tewerkgesteld was (is), werd gestaakt als protest tegen de verkiezingsuitslagen, wat hier niet ter discussie staat. Ook de inhoud van het artikel van Radio Azattyk van 20 januari 2021 (doc. 20 in groene map) waarin staat dat de autoriteiten plannen hebben om een interneringskamp te bouwen voor politieke gevangenen en van plan zijn hardhandig te blijven optreden tegen protesten staat hier niet ter discussie. Deze artikels geven aan dat de situatie voor opposanten van het regime in uw land moeilijk is, maar gaan niet over u en tonen niet aan dat u, bij terugkeer, door uw autoriteiten geïsoleerd zou worden omwille van uw beperkte activiteiten op Facebook sinds de zomer van 2020.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2021 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.3. De Raad wijst erop dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 16 augustus 2011 door verwerende partij bij beslissing van 26 maart 2012 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Er werd geoordeeld dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door verzoekende partij en haar echtgenote T. K. beweerde deelname aan de betoging in Minsk van 27 juli 2011 en de problemen die zij hierdoor met haar autoriteiten zouden hebben gekend, en dit omdat (i) hun verklaringen over het verloop van de betoging strijdig waren met de beschikbare informatie, (ii) hun verklaringen over het Belarussisch paspoort van T. K. en het Schengenvisum dat zij op 13 juli 2011 aanvroegen, precies twee weken voor de betoging waaraan zij verklaarden te hebben deelgenomen en die het startschot van hun beweerde problemen inluidde, tegenstrijdig zijn met de beschikbare informatie, en (iii) geen geloof kon worden gehecht aan hun verklaringen over hun clandestiene uitreis uit hun land, waardoor vermoed werd dat haar echtgenote T. K. haar Belarussisch paspoort waarvan zij verklaarde dat het op 3 augustus 2011 werd ingehouden door een majoor van de ROVD, bewust achterhield voor de Belgische asielinstanties om informatie over het door haar verkregen visum voor haar reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop zij uit haar land vertrokken was, verborgen te houden. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 91.199 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 8 november 2012, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans

minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift dan ook kritiek uit op beoordeling van verwerende partij van haar eerste verzoek, dient de Raad vast te stellen dat de rechtsmacht van de Raad *in casu* is uitgeput nu de Raad hierover reeds heeft geoordeeld in het kader van het door verzoekende partij ingestelde beroep tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omtrent haar eerste verzoek (zie arrest nr. 91.199 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 8 november 2012).

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek. Daarnaast haalt zij aan dat zij tevens door de Wit-Russische autoriteiten wordt geïdoleerd omwille van haar activisme op sociale media (administratief dossier, stuk 7, 'verklaring volgend verzoek' V. K., vragen 16, 18-19).

2.2.5. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Immers wordt door verwerende partij op uitgebreide wijze gemotiveerd dat (A) wat betreft haar verklaring dat zij en haar echtgenote nog een aantal oproepingen ontvingen die verband hielden met hun deelname aan een betoging in Minsk op 27 juli 2011, (i) het gegeven dat verzoekende partij naar aanleiding van haar huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt en stukken voorlegt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, op zich niet van aard is om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas, (ii) de bijgebrachte convocaties iedere bewijswaarde ontberen gelet op verschillende vormgebreken en de vaststelling dat haar echtgenote, die aangaf erg verontrust te zijn toen ze deze convocaties van haar moeder in 2015 in handen kreeg, zo goed als niets over de inhoud kon zeggen, (iii) het feit dat verzoekende partij, die aangaf niet verrast te zijn door de convocaties uit 2014 aangezien de autoriteiten nog heel lang op haar domicilie langskwamen om te achterhalen waar zij naartoe was, tot na de verkiezingen van 9 augustus 2020 en de nasleep ervan wachtte om een tweede verzoek in te dienen, de geloofwaardigheid van haar asielrelaas afgelegd tijdens haar eerste verzoek nog verder aantast en haar verklaringen ondermijnt dat zij en haar echtgenote na hun vertrek nog steeds vervolgd werden door hun autoriteiten, (iv) het feit dat zij en haar echtgenote, zij het via een tussenpersoon, zich in 2020 kenbaar maakten bij hun autoriteiten in hun land door er een nieuw paspoort aan te vragen, de geloofwaardigheid van hun verklaringen als zouden hun autoriteiten sinds hun vertrek in de zomer van 2011 blijvend naar hen op zoek zijn geweest compleet aantast, en (v) het feit dat zij haar verstreken paspoort of alle bladzijden hieruit nog steeds niet voorlegde, erop wijst dat zij nog steeds informatie voor de Belgische asielinstanties wenst achter te houden, zoals een mogelijke terugkeer naar Belarus of de datum van afgifte van haar Duits Schengenvisum dat zij op 13 juli 2011 had aangevraagd en dat zij mogelijk twee weken later, op 27 juli 2011, op de dag dat zij in Minsk aan een betoging verklaarde te hebben deelgenomen, verkreeg; en (B) wat betreft haar verklaring dat zij op heden evenzeer door de Wit-Russische autoriteiten wordt geïdoleerd omwille van haar activisme op sociale media, (i) haar beweerd activisme uitermate beperkt is gebleken, waarbij het geenszins vaststaat dat zij daadwerkelijk in het oog is gesprongen bij de autoriteiten, laat staan dat zij de moeite zouden nemen om haar op basis van haar aangekaarte activisme te gaan vervolgen, (ii) zij de telefoon(s) die zij via WhatsApp zou hebben gekregen van vermoedelijk een medewerker van de KGB die haar bedreigde, niet aannemelijk maakt, nu zij hiervan geen begin van bewijs voorlegde, uit haar verklaringen geenszins blijkt dat zij er alles aan gedaan heeft om te achterhalen wie haar belde, van welk nummer en vanuit welke locatie hij haar belde, hetgeen nochtans kan worden verwacht, en haar verklaringen en die van haar echtgenote hierover niet geheel overeenstemmen, (iii) het bijgebrachte artikel '*KGB volgt Witrussen op sociale media*' verschenen op de website van *Deutsche Welle* op 06/06/2011, betrekking heeft op mensen die een veel uitgesprokener profiel hebben dan verzoekende partij, (iv) het bijgebrachte artikel '*Boete van 600 voor een report Belarus land van extremisten*' verschenen op Belsat op 14 september 2020 vermeldt dat vooral bloggers met veel volgers op hun hoede moeten zijn, terwijl uit de verklaringen van

verzoekende partij en de door haar neergelegde documenten niet blijkt dat zij op sociale media een opvallend profiel heeft, noch dat zij een grote aanhang, lees veel volgers, heeft waardoor zij in de ogen van haar autoriteiten een potentiële bedreiging zou vormen, (v) uit haar verklaringen blijkt dat haar politieke inzet niet diepgeworteld is en eerder van opportunisme getuigt, hetgeen wordt bevestigd door haar beperkte kennis over de politiek in haar land, (vi) de convocaties op haar naam, die van haar vrouw, haar vader en zus waarin staat dat zij allen op verschillende data tussen 17 en 20 augustus 2020 en zij ook nog op 30 november 2020 werden opgeroepen bij de ROVD van Grodno *'als persoon tegen wie een administratieve procedure loopt, om kennis te nemen van het controlemateriaal en een administratief proces-verbaal tegen U op te stellen'* en de kennisgeving over het starten van een strafzaak tegen haar zus en haarzelf evenmin de kans dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk kunnen vergroten, aangezien (a) reeds vastgesteld werd dat zij er niet voor terugdeinst om documenten voor te leggen waarvan de authenticiteit kan worden betwijfeld, (b) haar verklaringen hierover niet kunnen overtuigen, (c) de reeds voorgedrukte hoedanigheid op de convocaties waarin zij allen volgens deze oproepingsbrieven gericht aan hen worden opgeroepen, namelijk *'als persoon tegen wie een administratieve procedure loopt, om kennis te nemen van het controlemateriaal en een administratief proces-verbaal tegen U op te stellen'* de wenkbrauwen doet fronsen, zeker gezien zij verklaarde dat er op 30 november 2020, datum van de laatste oproeping op haar naam die zij voorlegde, reeds een strafzaak tegen haar werd geopend, en (d) zij nauwelijks iets weet over de strafzaak tegen haar; en (C) de overige documenten die zij ter staving van haar tweede verzoek om internationale bescherming voorlegde evenmin de kans dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming kunnen verhogen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, het poneren van een vrees voor vervolging, en het op algemene wijze tegenpreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Daar waar verzoekende partij ter vergoelijking van de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar echtgenote verwijst naar de stress die zij hadden waardoor zij *"die kleine details anders (...) herinneren"*, wijst de Raad erop dat dit niet volstaat om te verklaren waarom hun verklaringen over de dreigtelefoon die verzoekende partij eind augustus 2020 kreeg niet geheel overeenstemmen. De Raad onderstreept immers dat dit feit geenszins een detail betreft, nu dit het element is dat hen deed besluiten dat hun leven in hun land in gevaar is en zij hierop besloten opnieuw om internationale bescherming te verzoeken in België. Er mag dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekende partij haar echtgenote hierover zou inlichten en dat zij hierover eenduidige verklaringen zouden afleggen, *quod non*.

Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog *"7 screenschotten van Facebook van verzoeker met politiek context"* voegt (bijlage 2), waarmee zij wilt aantonen dat zij *"permanent verder actief (is) op Facebook en andere sociale media"*, duidt de Raad erop dat desbetreffende stukken niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging toe deze documenten niet in overweging.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.7. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 10 februari 2021 de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek

om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT